

תפילה להתפלל בשעת מגיפה מהלכת

מתוך דף בודד בסידור ישן

תפילה זו נתייסדה ע"פ אדמו"ו הרב המאה"ג, שמו נודע בשערים, תהלתו בקהל חסידים, נשיא הלויים, מוהר"ר אברהם בינג נר"ו, אב"ד ור"מ ווירצבורג והמדינה יא"ע. וצוה לאומרה החזן בקול והקהל יעננו מלה במלה אחר תפילת י"ח קודם תחינה, בכל קהילות ישראל שמצודתו פרוסה עליהם והסרים למשמעתו, בעת ובעונה שמדה"ד מתוחה על בני"א בחול"י ר"ע, אולי יחוס עם עני ואביון וירחם שארית עמו, אמן:

חזן וקהל: למענך אלהינו עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים וריקים:

חזן וקהל: תעלה ארוכה לעלה נדף, תנחם על עפר ואפר:

אומרים 'אל רחום שמך' כמו שאומרים בימי הסליחות, עד 'בעגלא ובזמן קריב', ואחר כך אומרים זה:

אָנָּה מֶלֶךְ מְלֵא רַחֲמִים, בּוֹרֵא רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, הַמְאֲזִין וּמִקְשִׁיב לְקוֹל שׁוֹעֵת מִשְׁחַרְיָה מִן הַמִּצַּר וְתַחֲלָצֵם. מַחֲזִיק רַחֲמִיָּה וְחִסְדִּיָּה אֵף יֵצֵא יֵצְאוּ כָל נַמְצָא, הַרְעוֹת וְהַטּוֹב. חֲנוּן, יְסוּד עוֹלָם! בָּךְ בְּטַחוּ אֲבוֹתֵינוּ וְתַפְלִטְמוּ, אֵלֶיךָ זַעְקוּ בַעַת כְּבֹד עַנְיִים וְגִדְל צַרְתֶּם וְנִמְלִטוּ. תִּכּוּן נָא הַיּוֹם תַּפְלִתְנוּ קִטְרַת לִפְנֵיהֶ, וְהַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם לִשְׁמַע צַעֲקַת דּוֹרְשֵׁיךָ, הַמֵּיחֲלִים לְחִסְדֶּךָ, אֲנַחְנוּ בְּנֵיהֶ, הַכְּמֵהִים לְתַשׁוּעָתְךָ, לְבַטֵּל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת רָעוֹת וּלְהַסִּיר מִמֶּנּוּ כָּל דְּאָגָה וְתוֹגָה, פַּחַד, אֵימָה וְיִרְאָה, נִגַע וּמַחֲלָה. וְתִשְׁלַח לָנוּ

מִרְפָּא אַרוּכָה וְתַעֲלָה, חֲמֵלָה וְחַנּוּנִיָּה, לְרַפְּאֵת כָּל תַּחֲלוּאֵינוּ וּמִכְאוּבֵינוּ, כִּי חַיֵּינוּ תִּלְאִים מִתַּחֲלוּאִים הַבָּאִים מִמְּקוֹם רַחוּק לְאַרְצֵנוּ. גּוֹפְנוּ מִרְעִיד וּנְפִשְׁנוּ נִבְהָלָה, נִדְאָג עָלַי צָרָה כִּי גִדְלָה. וְהִנֵּה עָלֶיךָ נִשְׁלִיךְ יְהִבְנוּ, לְהַפְקִיד בְּיָדְךָ רוּחֵנוּ, כִּי אַתָּה הוּא הַרּוֹפֵא לְכָל בְּשָׂר, הַמְּפַלֵּיא לַעֲשׂוֹת וְהַשׁוֹמֵעַ אֲנָקַת בְּנֵי תַמּוּתָהּ, הַדּוֹפְקִים בְּקוֹל שְׁבִירַת לֵב וּבִנְמִיכַת רוּחַ עַל דְּלִתוֹת שְׁמֵי שָׁמַיָּה, וּמִבְּקָשִׁים שִׁיכְלוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ מַעֲלֵינוּ, וְתַפְלִתְנוּ בְּרַחֲמִים תִּקְבַּל, לְהַצִּילֵנוּ מִיַּד מְלֶאכֶה אֲכַזְרִי וּמַחֲבֵל. עַל כֵּן, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל, רְאֵה וְהַפִּיטָה, שְׁבִרְנוּ מֵה מְאֹד מְטָה (עפ"י תהלים ט, ד). כִּי מִי אֵל כְּמוֹךָ מוֹרָה תַחֲבֹשֶׁת, חֲסִיד וְרוֹפֵא אָמֵן, תְּהִי נָא לִפְנֵי הַמַּכָּה רְטִיבָתְךָ תִּזְמֵן. אֲבָל סַמְךָ סֵם חַיִּים וּמַפְלְאָה, עֲקָרִי וְעָלִי מְזוֹרְךָ יָפִים הִמָּה לְרַפּוּאָה. שְׂדֵי, דַּעַה חוֹנֵן! דִּרְשׁ נָא דוֹרְשֵׁיךָ הַיּוֹם וְאֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְשׁוֹעֵת חַנּוּנִים, כִּי רַבַּת צָרְרוֹנוּ מִנְּעוּרֵינוּ, עֲזַרְתְּנוּ הָיִיתָ וְלֹא יָכְלוּ לָנוּ. צַפֵּה נָא גַם עֵתָהּ, בְּזִכּוֹת יְשַׁנֵּי חֲבֵרוֹן, בְּצִרּוֹת בְּנֵיהֶ, וְחוֹס וְרַחֵם עַל פְּלִיטַת צֶאֱן מִרְעִיתְךָ, לֵאמֹר לְמֶלֶךְ הַרְרֵךְ יָדְךָ. כִּי מֵה בְּצַע, מוֹשֵׁל רוּם וְתַחַת, בְּרַדְתָּ דְמִנּוּ אֵל שַׁחַת. וְיִתְקַים בְּנוּ מִקְרָא שְׁפָתוֹב: כִּי אַעֲלֶה אֲרֻכָּה לָךְ וּמִמְכוֹתֶיךָ אֲרַפְּאֶךָ, נְאֻם יי'. וְזַרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמֵי שָׁמַשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ. רַפְּאֵנוּ יי' וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תַהֲלִתְנוּ אַתָּה, אָמֵן: